

רבי יצחק אמר, כי השמי מגעים לאוותם ענקים, והוא שמי אותם מטה של משה לפניו, ונצלג. ומניין לנו שאוטו מטה נטן להם? זהו שפטותך ויאמר אלהם על זה בneg. בותח בכאן עלו זה, וכותוב שם (שםותה) ואת המטה הזה וגוי, ובגללו נצלג. שאם תאמר שהענקים הללו עזבו אותם? אלא באו לקחתם, והיו שמים מולם אותם מטה, ונצללים (ובורחים) מלפניהם. רבי יהודה אמר, מסורת שם הקדוש מסר להם משה, ובגללו נצללו מלהם.

רבי חייא אמר, שלשה שמות נקראו: נפיקים, ענקים, רפאים. וכולם האריכו ימים. נפיקים נקראו בתקלה. אחר כך בשחתחו בברונות בני הרים והולידו מהם, נקרו ענקים. אמר כך שני הולכים ומושטטים בעולם הזה ומתפקידם מאותו של מעלה, ונקרו רפאים. אמר רבי יהודה, והרי בותח (אייב ט) הרפאים יחוללו, (דברים ט) רפאים יחשבו אף הם בענקים. אמר לו, כך הוא, משום שענקים באו מצד זה ומצד זה והתחזקו יותר בארון. כמו זה רפאים, ומהם יצאו, והוא מאריכים ימים. וכשנחלשים, נחלש חצי גוף, וחצי עומד. בין שחצי הגוף היה מת, והוא לוקחים עשב מעשב השרה וזורקים לפיהם ומתרים. משום שהם רצו להרג עצם, נקרו רפאים. אמר רבי יצחק, זורקים עצם לים הגובל, ותובעים ומתרים. זהו שפטותך הרפאים יחוללו מתחם מים ושבניהם.

רבי שמעון אמר, אלמלא היה נכדים ישראל לארץ בסימן (אקסנתה) לשון הארץ, לא היה העולם עומד אפילו רגע אחד. מי

רבי יצחק אמר, פדר הו מטהן לגביהו דאיינון ענקים, והוא שווין והוא חוטרא דמשה קמיהו, ואשתזיבו. ומלאן דהו חוטרא ייחיב לוון. דרא הוא דכתיב, ויאמר אליהם על זה בneg. כתיב הכא עלו זה, וכתיב הטעם (שםותה) ואת המטה הזה וגוי, ובגיניה אשתזיבו. דאי תימא הגי ענקיא שבקי לוון. אלא אתו לנסבא לוון, והוא שווין לקמיהו ההוא חוטרא, ומשתזבי (ס"א ומשתמש) מקמיהו. רבי יהודה אמר, מסורת שם קדישא מסר לוון משה, ובגיניה אשתזיבו מניהו.

רבי חייא אמר, הלת שמהן אקרזון, נפיקים. ענקים. רפאים. וכללו אורכי יומי. נפיקין אקרזון בקדמתא, לבתר פד אתחברון בברנות בני נשא, ואולידו מבניהו, אקרזון ענקים. לבתר דהו אזייל ושתאן בהאי עלמא, ומתרפין מההוא דלעילא, אקרזון רפאים. אמר רבי יהודה, וזה כתיב (איוב ט) הרפאים יחוללו, (דברים ט) רפאים יחשבו אף הם בענקים. אמר ליה, הכי הוא, בגין דענקים אותו מהאי סטרא ומהאי סטרא, ואתי אשו יתיר בארעא. בגין דא רפאים, ומנייהו נפקין, והוא אורכי יומי. וכד מתחלשי אתחלש פלגות גופא, ופלגות קאים. בגין דפלגות גופא הוה מית, והוא נסבי עשבא מעשב ברא ושדיין לפומיהו, ומיתה. בגין דאיינון בעאן לקטלא גרמייהו, אקרזון רפאים. אמר רבי יצחק, שדיין גרמייהו בימא רבא, וטבען ומתין. דרא הוא דכתיב, (איוב ט) הרפאים יחוללו מתחת מים ושובניהם.

רבי שמעון אמר, אלמלא הוא עילין ישראלי לארעא, בסימנא (נ"א באוקנא) (דף קס"א ע"א) דליישנא בישא, לא הוה קאים עלמא רגעא